

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 87.

Vydána dne 23. října 1948.

Cena Kčs 1.80.

O B S A H :

235. Z á k o n o úpravě některých poměrů členů národních výborů a členů jejich složek.

235.**Zákon****ze dne 7. října 1948****o úpravě některých poměrů členů národních
výborů a členů jejich složek.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl 1.**Uvolňování zaměstnanců pro výkon funkce.****Uvolňování k účasti na schůzích
a jiných úředních jednáních.****§ 1.**

Zaměstnavatel je povinen poskytnouti zaměstnanci, který o to požádá, pracovní (služební) volno na dobu, která je nezbytná k tomu, aby se zaměstnanec mohl účastnit jako člen (náhradník) schůzí národního výboru nebo jeho složek nebo jiných úředních jednání nebo prací, jimiž ho národní výbor pověřil jako svého člena nebo jako člena své složky.

§ 2.

(1) Zaměstnanec má za dobu pracovního (služební) volna, poskytnutého mu podle § 1, vůči svému zaměstnavateli nárok na veškeré pracovní (služební) požitky, jako kdyby po tuto dobu pro něho pracoval, jestliže svým uvolněním nezameškal v jednom kalendářním týdnu více než 8 pracovních hodin nebo jestliže nahradil podle dohody se zaměstnavatelem zvýšeným výkonem zameškanou pracovní dobu. Nahrazuje-li takto zaměstnanec zameškanou pracovní dobu náhradní prací mimo

normální pracovní dobu, nepřísluší mu za tuto práci případné příplatky za práci přes čas, práci noční, nedělní a sváteční.

(2) Státní a jiní veřejní zaměstnanci s výjimkou těch, kteří jsou zaměstnání v závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plnit úkoly správní, mají za dobu pracovního (služební) volna, poskytnutého jim podle § 1, nárok na veškeré pracovní (služební) požitky, i když svým uvolněním zameškali v jednom kalendářním týdnu více než 8 pracovních hodin; jsou však povinni podle svých sil zameškanou pracovní dobu nahradit. Ustanovení odstavce 1, poslední věty platí obdobně.

(3) Srážky poměrné části mzdy (platu) za celou pracovní dobu zameškanou uvolněním podle § 1, pokud jsou podle odstavce 1 přípustné, musejí být provedeny nejpozději ve druhém výplatním termínu poté, kdy zaměstnanci bylo poskytnuto pracovní (služební) volno, jinak oprávnění k provedení srážky zaniká.

(4) Poměrná část mzdy (platu), stanovené jinak než podle hodin, dnů nebo delších časových období, se vypočítá podle průměrného výdělku za poslední předcházející mzdové zúčtovací (platové) období.

**Bezplatná dovolená
pro samostatné vedení prací.**

§ 3.

(1) Je-li třeba, aby člen národního výboru, pověřený jako referent samostatným vedením prací, byl uvolněn pro výkon této své funkce ze svého zaměstnání pravidelně na dobu přesahující 8 pracovních hodin v jednom kalendářním týdnu, může příslušný ná-

rodní výbor požádati zaměstnavatele, aby poskytl svému zaměstnanci neplacenou dovolenou, a to podle potřeby úplnou nebo částečnou. Zaměstnavatel je povinen této žádosti vyhověti, leč by v řízení podle dalších ustanovení prokázal,

a) že by uvolněním zaměstnance vznikla podniku, ústavu nebo zařízení, ve kterém je zaměstnanec zaměstnán, nebo účelu, který tento podnik, ústav nebo zařízení sleduje, nebo veřejným zájmům, které přísluší hájiti veřejnému orgánu, pro nějž je zaměstnanec činný, vážná a neodčinitelná újma; tento důvod zproštění nelze uplatňovati, jde-li o zaměstnance, který byl zvolen za předsedu místního národního výboru v obci, která má více než 10.000 obyvatel, nebo za předsedu národního výboru vyššího stupně (jeho expositury);

b) že zaměstnanec, jenž má býti uvolněn, nemůže vykliditi byt, jehož užívá ve spojitosti s pracovním (služebním) poměrem, a že práce (služby), které koná, nemohou býti bez podstatného ztížení provozu závodu (bez podstatného ztížení veřejné správy) vykonávány jiným zaměstnancem, aniž se vyklidí byt pro tohoto jiného zaměstnance.

(2) Zaměstnavatel může zaměstnance, který pro svou funkci v národním výboru zameškává pravidelně více než 8 hodin své pracovní doby v jednom kalendářním týdnu, dáti na úplnou nebo částečnou neplacenou dovolenou podle tohoto zákona i bez žádosti národního výboru, souhlasí-li s tím zaměstnanec nebo příslušný orgán (§ 5, odst. 1).

(3) Zaměstnanec, jehož lze uvolniti jen, vyklidí-li byt [odstavec 1, písm. b)], může býti podle § 4, odst. 2 zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 138 Sb., o hospodaření s byty, přikázán jako nájemník pro jiný byt. Při určování pořadí pro přikazování nájemníka podle významu jeho zaměstnání nebo povolání s hlediska veřejného zájmu buď hleděno k zaměstnancově činnosti v národním výboru tak, jako by šlo o jeho zaměstnání (povolání), je-li tím odůvodněno příznivější pořadí. Mimo to buď tomuto zaměstnanci při přikazování jako nájemníka bez újmy přednostních práv jiných osob podle platných předpisů dána za jinak stejných podmínek přednost.

§ 4.

(1) Žádost za uvolnění zaměstnance podle § 3 podává u zaměstnavatele (u osobního úřadu zaměstnancova) národní výbor, o jehož člena jde, a to buď přímo nebo prostřed-

níctvím svého nadřízeného orgánu. Orgán bezprostředně nadřízený národnímu výboru, o jehož člena jde, může tuto žádost ze své moci změnit nebo odvolati, a to i tehdy, byl-li zaměstnanec mezitím uvolněn.

(2) Jakmile byla žádost podle odstavce 1 podána, má zaměstnavatel (osobní úřad zaměstnancův), pokud nehodlá podle § 5, odst. 1 navrhnouti, aby o věci rozhodl příslušný orgán, neprodleně uděliti zaměstnanci neplacenou dovolenou v požadovaném rozsahu (odstavec 1).

(3) Je-li národní výbor, o jehož člena jde, zároveň osobním úřadem zaměstnancovým, udělí zaměstnanci dovolenou sám. Orgán, který je tomuto národnímu výboru bezprostředně nadřízen, může však rozhodnutí o udělení dovolené zrušiti nebo změnit její rozsah.

§ 5.

(1) Zaměstnavatel (osobní úřad zaměstnancův) může kdykoliv navrhnouti příslušnému orgánu, aby rozhodl, zda a v jakém rozsahu je povinen poskytnouti svému zaměstnanci bezplatnou dovolenou (§ 3, odst. 1) nebo zda a v jakém rozsahu může dáti svého zaměstnance bez jeho souhlasu na neplacenou dovolenou (§ 3, odst. 2). Takový návrh mohou podati také zaměstnanec, o něhož jde, národní výbor, jehož je zaměstnanec členem, a orgán tomuto národnímu výboru bezprostředně nadřízený. O návrhu rozhoduje s konečnou platností orgán příslušný podle odstavců 2 až 5. Před vydáním rozhodnutí musí býti slyšen zaměstnavatel (osobní úřad zaměstnancův), národní výbor, o jehož člena jde, po případě národní výbor, který podal návrh, a zaměstnanec, kterému má býti udělena bezplatná dovolená. Jde-li o zaměstnance, jehož pracovní (služební) poměr je upraven soukromoprávní smlouvou, musí býti slyšen také příslušný okresní úřad ochrany práce, ledaže jde o veřejného zaměstnance v regulovaném soukromoprávním služebním poměru.

(2) Jde-li o zaměstnance státu nebo o zaměstnance jeho nebo jím spravovaného podniku, fondu nebo zařízení, rozhoduje (odstavec 1) osobní úřad zaměstnancův, a to

- a) ústřední úřad (orgán postavený mu naroveň) v dohodě s ministerstvem vnitra;
- b) jiný úřad v dohodě s krajským národním výborem, v jehož obvodu je národní výbor, o jehož člena jde, a nedojde-li k této dohodě, ústřední úřad nadřízený zaměstnancovu osobnímu úřadu v dohodě s ministerstvem vnitra.

(3) Jde-li o zaměstnance svazku lidové správy nebo o zaměstnance jeho nebo jím spravovaného ústavu, podniku, fondu nebo zařízení, rozhoduje (odstavec 1)

- a) příslušný národní výbor jako osobní úřad zaměstnancův, jde-li o uvolnění pro výkon funkce v národním výboru, který je mu podřízen;
- b) v ostatních případech orgán nejbližše společně nadřízený národnímu výboru, který je osobním úřadem zaměstnancovým, a národnímu výboru, o jehož člena jde.

(4) Jde-li o zaměstnance jiné korporace veřejného práva než státu nebo některého svazku lidové správy, rozhoduje (odstavec 1) státní orgán, jemuž přísluší bezprostřední dozor nad touto korporací, po případě, je-li tímto orgánem národní výbor, o jehož člena jde, státní orgán bezprostředně mu nadřízený. Má-li takto rozhodovati ústřední úřad, rozhoduje v dohodě s ministerstvem vnitra; má-li takto rozhodovati jiný úřad, rozhoduje v dohodě s krajským národním výborem.

(5) Jde-li o jiné zaměstnance než o zaměstnance uvedené v odstavcích 2 až 4, rozhoduje (odstavec 1) orgán bezprostředně nadřízený národnímu výboru, o jehož člena jde. To platí zejména také, jde-li o zaměstnance národních podniků nebo o zaměstnance jejich ústředních (oblastních) orgánů.

§ 6.

Zachování práv a nároků.

Poskytnutí pracovního (služebního) volna nebo dovolené podle § 1 nebo § 3 nesmí býti zaměstnancům na újmu při jejich jmenování, při zařazení do platových (mzdových) skupin nebo při zvýšení mzdy (platu), k nimž by došlo, kdyby zaměstnanci neměli pracovní (služební) volno nebo dovolenou, a to i když na ně není právní nárok, splňují-li jinak zaměstnanci všechny stanovené podmínky. Doba tohoto pracovního (služebního) volna a doba této dovolené se zejména započítává do doby rozhodné pro mzdový (platový) postup, pro nárok a výměru odpočívých (zaopatřovacích) platů veřejných zaměstnanců a pro nárok a délku dovolené na zotavenou.

§ 7.

Výjimečné ustanovení.

Ustanovení §§ 1 a 3 neplatí pro délesloužící poddůstojníky (§ 19 branného zákona ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb.) a pro osoby ko-

nající činnou vojenskou službu, pokud nejsou vojenskými gážísty z povolání. Za branné pohotovosti státu a v době mimořádných opatření v míru neplatí tato ustanovení ani pro vojenské gážísty z povolání ani pro aktivní příslušníky Sboru národní bezpečnosti.

Oddíl 2.

Ochrana zaměstnanců.

§ 8.

Zákaz výpovědi nebo zrušení pracovního (služebního) poměru.

(1) Zaměstnavatel nesmí v ochranné době (odstavec 3 a 4) vypovědět nebo zrušit pracovní (služební) poměr se zaměstnancem, který je členem národního výboru nebo kandidátem členství nebo členem některé složky národního výboru.

- (2) Tento zákaz se nevztahuje na případy,
 - a) kdy se podle příslušných předpisů podnik ruší nebo kdy se jeho provoz zastavuje trvale nebo se omezuje v takovém rozsahu, že by hospodářskými důsledky zaměstnancova setrvání v pracovním (služebním) poměru byla ohrožena nutná výživa zaměstnavatele nebo osob, které je podle zákona povinen živiti;
 - b) kdy je tu důležitý důvod, pro který je zaměstnavatel podle příslušných předpisů oprávněn předčasně zrušit pracovní (služební) poměr; za důležitý důvod se však nepovažuje, nemůže-li zaměstnanec konati práce pro svou nepřítomnost, byť i opětovnou nebo trvající po značnou dobu, je-li odůvodněna vykonáváním povinností vyplývajících z členství zaměstnancova v národním výboru nebo z členství v některé jeho složce nebo ze zaměstnancovy kandidatury na členství v národním výboru;
 - c) kdy jde o zrušení pracovního (služebního) poměru podle praveplatného disciplinárního (kázeňského, kárného) nálezu.

(3) Ochranná doba počíná dnem, kdy byla podána kandidátní listina, na níž byl zaměstnanec kandidován na místo člena národního výboru (jeho složky), a stal-li se členem jinak než volbou na podkladě kandidátních listin nebo byl-li jako náhradník povolán za člena, dnem, kdy byl ke své funkci povolán.

(4) Ochranná doba končí,

- a) jde-li o kandidáta uvedeného na kandidátní listině, který nebyl zvolen za člena nebo volbu nepřijal, měsíc po vyhlášení výsledku voleb,

- b) jde-li o člena národního výboru nebo jeho složky, jehož členství zaniklo podle příslušných předpisů na základě odsuzujícího výroku trestního soudu, dnem zániku členství,
- c) v ostatních případech 3 měsíce poté, kdy skončila funkce.

(v) Výpověď daná zaměstnavatelem před počítáním ochranné doby tak, že by výpovědní lhůta končila za ochranné doby, je sice platná, avšak běh výpovědní lhůty končí v takovém případě teprve uplynutím ochranné doby.

§ 9.

Přeložení.

(1) Zaměstnanci, kteří jsou členy národního výboru, nemají býti překládáni (převáděni, přemísťováni) bez svého souhlasu na jiné pracovní (služební) místo v jiné obci, není-li pro to důležitých důvodů.

(2) Zamýšlí-li zaměstnavatel přeložení (převést, přemístit) zaměstnance, který jako člen národního výboru vede samostatně práce (referenta), bez jeho souhlasu na jiné pracovní (služební) místo v jiné obci, je povinen vyrozumět o tom 15 dní předem národní výbor, o jehož člena jde, a uvést důvody pro zamýšlené přeložení (převedení, přemístění). Příslušný národní výbor může v tomto případě do 15 dnů poté, kdy byl vyrozuměn, podat u zaměstnavatele proti zamýšlenému přeložení (převedení, přemístění) námitky. O námitkách rozhoduje s konečnou platností orgán příslušný podle § 5. Před vydáním rozhodnutí musí býti slyšeni zaměstnavatel (osobní úřad zaměstnanců), národní výbor, o jehož člena jde, a zaměstnanec, který má býti přeložen (převeden, přemístěn). Jde-li o zaměstnance, jehož pracovní poměr je upraven soukromoprávní smlouvou, musí býti slyšen také příslušný okresní úřad ochrany práce, ledaže jde o veřejného zaměstnance v regulovaném soukromoprávním služebním poměru.

(3) Dokud neuplynula lhůta k námitkám, a byly-li podány, dokud nebylo o nich rozhodnuto, nesmí býti zaměstnanec přeložen (převeden, přemístěn).

(4) Ustanovení odstavců 2 a 3 neplatí v případech, kdy k přeložení (převedení, přemístění) má dojít podle pravoplatného disciplinárního (kázeňského, kárného) nálezu.

(5) Při rozhodování podle odstavce 2 buď přihlédnuto k újmě, která by vznikla dotčenému národnímu výboru a jeho členu, kdyby přeložením (převedením, přemístěním) byl tomuto členu znemožněn nebo podstatně ztí-

žen výkon jeho funkce v národním výboru, jakož i k újmě, která by vznikla zaměstnavateli nebo příslušnému hospodářskému nebo správnímu odvětví, kdyby k přeložení (převedení, přemístění) nedošlo.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 neplatí pro vojenské gážísty z povolání a pro aktivní příslušníky Sboru národní bezpečnosti.

Oddíl 3.

Náhrady.

§ 10.

Náhrada výloh.

(1) Členové národních výborů a členové jejich složek (náhradníci) mají nárok na náhradu skutečných výloh, které jim vznikly výkonem jejich funkce.

(2) Náhrada skutečných výloh spojených se služebními cestami řídí se předpisy o náhradách služebních výloh zaměstnanců ve veřejné službě.

(3) Náhrady výloh spojených s cestou z místa bydliště do místa, kde se konají schůze sborových orgánů národních výborů, a přiměřených jiných výloh předsedů národních výborů, po případě i jiných funkcionářů, mohou býti podle směrnic ministerstva vnitra vydaných v dohodě s ministerstvem financí paušalovány usnesením dotčeného národního výboru. Toto usnesení vyžaduje schválení orgánu, který je bezprostředně nadřízen dotčenému národnímu výboru. Je-li tímto orgánem ministerstvo vnitra, uděluje schválení v dohodě s ministerstvem financí.

§ 11.

Náhrada za ztrátu času.

(1) Členové národních výborů a členové jejich složek (náhradníci) mají nárok na náhradu za hmotnou újmu, kterou utrpěli ztrátou času spojenou s účastí na schůzích složek národního výboru nebo s účastí na jiném úředním jednání, jímž je národní výbor pověřil. Tato náhrada se poskytuje v rámci směrnic vydaných ministerstvem vnitra v dohodě s ministerstvem financí paušálními částkami, na nichž se usnáší příslušný národní výbor. Jeho usnesení vyžaduje schválení bezprostředně nadřízeného orgánu. Je-li tímto orgánem ministerstvo vnitra, uděluje schválení v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Nároku podle odstavce 1 nemají osoby, které nejsou výdělečně činné. Náhrada za ztrátu času nebud' poskytována osobám, které nejsou v zaměstnaneckém poměru, jestliže jim tato ztráta nezpůsobí vzhledem k jejich majetkovým nebo výdělkovým poměrům hmotnou újmu zvlášť citelnou.

§ 12.

O d m ě n a.

(1) Předsedové národních výborů a ostatní jejich členové, kteří vedou samostatně práce příslušného národního výboru (referenti), mají nárok na přiměřenou odměnu za výkon funkce. Výše odměny se řídí velikostní skupinou, do které byl příslušný národní výbor zařazen (odstavec 2), rozsahem prací spojených s výkonem funkce a jejím významem.

(2) Podrobnosti o odměně podle odstavce 1 stanoví vláda nařízením, jímž zejména určí velikostní skupiny národních výborů a stanoví pro jednotlivé velikostní skupiny horní hranici úhrnu odměn.

(3) O nároku na odměnu podle odstavce 1 rozhoduje a její výši pro jednotlivé členy stanoví na návrh národního výboru, o jehož člena jde, orgán bezprostředně nadřízený tomuto národnímu výboru. Je-li tímto orgánem ministerstvo vnitra, rozhoduje v dohodě s ministerstvem financí.

(4) Členové národního výboru, jimž byla přiznána odměna podle odstavce 1, nemají nároku na náhradu za ztrátu času podle § 11.

Oddíl 4.

Pojištění.

Povinné pojištění.

§ 13.

(1) Osoby, kterým bylo podle § 1 poskytnuto pracovní (služební) volno k účasti na schůzích nebo jiných úředních jednáních nebo pracích národního výboru nebo kterým byla podle § 3 poskytnuta dovolená pro samostatné vedení prací národního výboru, zůstávají bez přerušení povinně pojištěny jako zaměstnanci a nesmějí býti odhlášeny z pojištění.

(2) U zaměstnance, jemuž bylo podle § 1 poskytnuto pracovní (služební) volno nebo jemuž byla podle § 3 poskytnuta dovolená, je vyměřovacím základem pro dávky a pojistné podle § 20, odst. 1 zákona ze dne 15. dubna 1948, č. 99 Sb., o národním pojištění, celý výdělek (mzda, plat), který by zaměstnanci náležel, kdyby mu nebylo poskytnuto pracovní (služební) volno nebo dovolená.

§ 14.

(1) Byla-li zaměstnanci podle § 3 poskytnuta úplná neplacená dovolená, je příslušný národní výbor povinen nahraditi zaměstnavateli celé pojistné, které odvedl za zaměstnance. Byla-li zaměstnanci podle § 3 poskytnuta toliko částečná neplacená dovolená, je příslušný národní výbor povinen nahraditi zaměstnavateli rozdíl mezi pojistným jím odvedeným a pojistným, které by byl povinen odvésti podle předpisů o národním pojištění, kdyby vyměřovací základ podle § 13, odst. 2 byl zmenšen o poměrnou část připadající na dobu neplacené dovolené.

(2) Národní výbor srazí z odměny, která byla dotčenému členu přiznána podle § 12, tu část pojistného jím hrazeného (odstavec 1), která by jinak podle předpisů o národním pojištění připadla na zaměstnance.

§ 15.

Dobrovolné pokračování v pojištění a dobrovolné pojištění.

(1) Členu národního výboru, kterému byla přiznána odměna za výkon funkce (§ 12) a který podle předpisů o národním pojištění dobrovolně pokračuje v pojištění nebo je dobrovolně pojištěn, nahradí příslušný národní výbor část pojistného až do výše odpovídající části pojistného, kterou podle předpisů o národním pojištění hradí zaměstnavatel za zaměstnance, u něhož se vyměřovací základ podle § 20, odst. 1 zák. č. 99/1948 Sb. o národním pojištění rovná odměně přiznané podle § 12.

(2) Osoby, které třicátého dne po vyhlášení tohoto zákona budou členy národního výboru, mohou se přihlásiti do jednoho měsíce od tohoto dne k dobrovolnému pokračování v pojištění podle §§ 147 a 148 zák. č. 99/1948 Sb. o národním pojištění za těchto podmínek:

- a) K dobrovolnému pokračování v nemocenském pojištění lze se přihlásiti s účinností ode dne přihlášky, a to i po uplynutí ochranné lhůty, avšak jen tehdy, jestliže ochranná lhůta v den, kterého se dotčená osoba stala po prvé členem národního výboru, ještě nevypršela.
- b) K dobrovolnému pokračování v důchodovém pojištění (zákon č. 99/1948 Sb.) lze se přihlásiti jen tehdy, jestliže v den, kdy se dotčená osoba stala po prvé členem národního výboru, byla splněna podmínka § 61 zák. č. 99/1948 Sb. o národním pojištění.

Oddíl 5.

§ 16.

Ustanovení trestní.

(1) Kdo jako zaměstnavatel nebo jeho zástupce

- a) úmyslně znemožní zaměstnanci účastnit se jednání sborového orgánu národního výboru, jehož je členem (náhradníkem), nebo jiných úředních jednání nebo prací, jimiž ho národní výbor pověřil (§ 1),
- b) úmyslně znemožní nebo ztěžuje zaměstnanci vykonávat funkci, která byla důvodem pro poskytnutí dovolené podle § 3, nebo
- c) přeloží (převede, přemístí) zaměstnance v rozporu s ustanovením § 9,

bude potrestán, nejde-li o čin trestný soudně, okresním národním výborem pro správní přestupek pokutou do 10.000 Kčs. Pro případ nedobytnosti vyměří se zároveň náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění do jednoho měsíce.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí pro orgány veřejné správy, podléhající disciplinární (kázeňské, kárné) pravomoci. Proviní-li se takový orgán způsobem uvedeným v odstavci 1, bude stíhán v řízení disciplinárním (kázeňském, kárném).

Oddíl 6.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná.

§ 17.

Správní komise a obvodní rady.

Ustanovení tohoto zákona o členech národních výborů (o členech jejich složek) platí obdobně také pro členy orgánů (pro členy jejich složek), které jsou ustanoveny podle zvláštních předpisů k zatímnímu vedení správy, obstarávané národními výbory (správní komise), a pro členy obvodních rad (pro členy jejich složek).

§ 18.

Učňové.

Ustanovení tohoto zákona o zaměstnancích platí obdobně také pro učně; při tom se za pracovní požitky učně považují výchovávací příspěvky.

§ 19.

Vyloučení smluvních omezení.

Práva, která přísluší zaměstnancům podle tohoto zákona, nemohou být pracovní (služební) smlouvou nebo listinou o ustanovení (dekretem) ani vyloučena ani omezena.

§ 20.

Úhrada.

Náklady na náhrady a odměny členům národních výborů a členům jejich složek, poskytnuté nebo vyplacené zálohově za dobu před účinností tohoto zákona, jakož i náklady na náhrady a odměny členům národních výborů a členům jejich složek podle §§ 10 až 12 a náklady na náhrady pojistného podle § 14, odst. 1 a § 15, odst. 1, pokud se neuhradí srážkou z odměny (§ 14, odst. 2), nejsou příslušné svazky lidové správy.

§ 21.

Uvolnění dosavadních funkcionářů.

O členech národních výborů, kteří v den vyhlášení tohoto zákona mají dovolenou, která jim byla poskytnuta se zřetelem na jejich funkci v národním výboru, má se za to, že jim byla poskytnuta neplacená dovolená podle § 3, odst. 1.

§ 22.

Přechodné ustanovení.

Dokud nepočinou působiti krajské národní výbory, vykonávají jejich působnost podle tohoto zákona zemské národní výbory, na Slovensku pověřenectvo vnitra.

§ 23.

Účinnost a provedení.

Tento zákon nabývá účinnosti 30. dne po vyhlášení, s výjimkou ustanovení §§ 8 a 9, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři vnitra, sociální péče a financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Erban v. r.